

Thuisviermoment

zondag Reminiscere - de 2e zondag van de veertig dagen

28 februari 2021

Lutherse Kerk Zwolle

Wietske Tinga

Aansteken van een kaars - terwijl Psalm 25:1 wordt gespeeld

Korte stilte

Openingswoord: Wij zoeken troost
voor ons oud zeer.
Wij zoeken een bloem
om een huis bij te bouwen
een bron
die altijd stroomt
een stem
die ons toespreekt
een hand
die onze plaats aanwijst
een glimlach voor ons.
Wij zoeken een Hart
dat wijd open staat
en dat ons kent.
Wij zoeken een hand
die ons troost en voedt.

Antifoon voor deze zondag:

Denk aan uw barmhartigheid, Heer, aan uw liefde door de eeuwen heen.

God, verlos Israël, verlos het van al zijn angsten (*Psalm 25:6;22*)

Psalmgebed: Psalm 25:1, 2a, 4, 10, 11

Naar u, Heer, gaat mijn verlangen uit,
mijn God, op U vertrouw ik.

Maak mij, Heer, met uw wegen vertrouwd,
leer mij uw paden te gaan.

Liefde en trouw zijn de weg van de Heer
voor wie de wetten van zijn verbond onderhouden.
Vergeef mij, Heer, mijn grote schuld,
omwille van uw naam.

Evangelielezing: Mattheüs 15:21-28

21. En weer vertrok Jezus; hij week uit naar het gebied van Tyrus en Sidon.
22. Plotseling klonk de roep van een Kanaänitische vrouw die uit die streek afkomstig was: 'Heb medelijden met mij, Heer, Zoon van David! Mijn dochter wordt vreselijk gekweld door een demon.'
23. Maar hij keurde haar geen woord waardig. Zijn leerlingen kwamen naar hem toe en vroegen hem dringend: 'Stuur haar toch weg, anders blijft ze maar achter ons aan schreeuwen.'
24. Hij antwoordde: 'Ik ben alleen gezonden naar de verloren schapen van het volk van Israël.'
25. Maar zij kwam dichterbij, wierp zich voor hem neer en zei: 'Heer, help mij!'
26. Hij antwoordde: 'Het is niet goed om de kinderen hun brood af te nemen en het aan de honden te voeren.'
27. Ze zei: 'Zeker, Heer, maar de honden eten toch de kruimels op die van de tafel van hun baas vallen.'
28. Toen antwoordde Jezus haar: 'U hebt een groot geloof! Wat u verlangt, zal ook gebeuren.' En vanaf dat moment was haar dochter genezen.

Over woord en lied:

Mattheüs schreef zijn verhaal over Jezus voor de eerste gemeenten. Die gemeenten bestonden voor een deel uit joden en voor een ander deel uit niet-joden. En het was nog een hele toer om samen onder een dak als één gemeente te functioneren.

- Was Jezus niet allereerst gekomen om bezig te zijn onder het joodse volk?
- Moesten niet allereerst de jóden -opnieuw- leren waar het God ten diepste om begonnen was?
- En konden de 'heidenen' (in de zin van niet-joods) zomaar aan alles in de gemeente meedoen?

Dat waren de vragen waarmee men in die eerste gemeenten mee te maken kreeg; dat waren de vragen waarmee de eerste christenen worstelden. Vragen waarmee misschien ook Jezus zelf wel heeft geworsteld. Vooral wanneer hij juist door de mensen van zijn eigen cultuur en zijn eigen volk zo honds werd behandeld dat Hij moest uitwijken naar het 'buitenland', het gebied van Tyrus en Sidon, in het huidige Libanon. Op die momenten lijkt hij zelf grote nadruk te willen leggen op de bekering allereerst van de 'joden', omdat Hij steeds weer juist daarin werd geconfronteerd met uiterlijke vrome schijn. Allereerst de joden moesten weer gewezen worden op de WEG en de WAARHEID en het LEVEN.

Wellicht is dat ook het gevoel geweest van de christenen - de joodse mensen die volgeling van Jezus waren geworden - uit de eerste gemeenten.

Maar vanuit de heiden-christenen kwam het dringende appèl om er bij te mogen horen, hoe honds ze soms ook werden behandeld. Zij hadden begrepen dat de God van Israël geen God is van 'eigen volk eerst en alleen'.

Daarom vertelt Mattheüs van deze vrouw die niet als een hond met de staart tussen de benen afdruipt, maar geduldig -en vasthoudend- wacht op de kruimels die haar van de tafel toevallen. Ze doet een beroep op Gods barmhartigheid, die over grenzen heen gaat - als in de antifoon van vandaag: 'denk aan uw barmhartigheid, Heer, aan uw liefde door de eeuwen heen.'

En zo is ze de - ongemakkelijke - belichaming van die roepstem die Jezus en allen die hem willen volgen, uit het oude en vertrouwde wegroept, om op 'ongewende paden' te gaan.

Want - zo schrijft ook Ad den Besten in het zondagslied van vandaag - je roepstem volgen, het wagen met God en met Jezus, dat betekent dat je uit je zekerheden en gewoontes wordt weggeroepen, stappen gaat zetten in onbekend land. En je weet niet waar je uitkomt. Het kan zelfs beangstigend overkomen, immers niets is meer zoals het was.

Je roepstem volgen betekent: uit je eigen bubbel stappen.

Door het appèl dat deze vrouw op Jezus doet, wordt ook hij op een nieuw - en tot dusverre ongedacht - spoor gezet: de God van Israël is een God voor Joden en Grieken samen. Zoals de apostel Paulus het ook steeds weer de gemeenten op het hart heeft gebonden: in Christus is noch man noch vrouw, noch vrije noch slaaf, noch Jood noch Griek. God is een God voor alle mensen, van wat voor kom-af dan ook.

Deze God is ook ónze God. Ook voor óns heeft Hij zijn tafel gedekt. Ook óns laat Hij delen van zijn overvloed. Die overvloed, die ook nog eens zichtbaar en tastbaar wordt als we bij Hem aan tafel worden genodigd en avondmaal vieren. En als we vragen om de kruimels, dan blijkt dat Hij méér dan dat geeft: het Brood voor het Leven en Brood voor het hart, met gulle hand, zodat er zelfs overblijft om nog weer verder uit te delen, tot aan de einden der aarde, tot aan de voltooiing der wereld!

Zondagslied 941 - 'Waarom moest ik uw stem verstaan'

tekst: Ad den Besten

Couplet 1 wordt gespeeld, de andere coupletten worden gelezen

1. Waarom moest ik uw stem verstaan?
Waarom, Heer, moet ik tot U gaan

zo ongewende paden?
Waarom bracht Gij
die onrust mij
in 't bloed - is dat genade?

2. Gij maakt mij steeds meer vreemdeling.
Ontvreemdt Ge mij dan, ding voor ding,
al 't oude en vertrouwde?
O blinde schrik, -
mijn God, mag ik
niet eens mijzelf behouden?
3. Want ik zie voor mij kruis na kruis
mijn weg langs en geen enkel huis
waar ik nog rust zou vinden.
Kom ik zo echt
bij U terecht,
ben ik wel uw beminde?
4. Spreek Gij dan in mijn hart en zeg,
dat het zó goed is, dat die weg
ook door uw Zoon gegaan is,
en dat uw land
naar alle kant
niet ver bij mij vandaan is.

Gedicht - Ivo de Jong - 'Ik zoek U met gesloten ogen'

Ik zoek U met gesloten ogen
en altijd anders dan ik dacht
hebt U zich over mij gebogen
zoals een moeder in de nacht.

Mijn wil, mijn weg, mijn woorden wegen
ik durf nog niet de nacht is dicht
zo ben ik met mijn ziel verlegen
de eeuwigheid valt mij niet licht.

Soms roep ik U met grote vragen
moet ik door diepe stilten gaan
ga dan met mij en wil mij dragen
en spreek mij in mijn wezen aan.

Mij wacht de nacht. Ik wil vertrouwen
want vrede is een ver gezicht.
Wil, als ik val, mij levend houden
en als ik ga, wees dan mijn licht.

Zo vaak is over U gelogen
zo anders over U gedacht -
U kent ons, U die bent bewogen,
die met ons huilt en met ons lacht.

Ik zoek U met gesloten ogen
en altijd anders dan ik dacht
hebt U zich over mij gebogen
zoals een moeder in de nacht.

Gebed:

God van liefde, goede God,
wij danken U

voor alle momenten van licht en liefde in ons leven,
want we hebben ze zo nodig.

Wij danken U voor de verhalen die ons gaande houden,
voor de bronnen van hoop waar we uit putten,
voor alles wat ons wérkelijk doet leven,
ook, zélf, temidden van de dood.

Wij danken U voor alle momenten waarop we blij en dankbaar
konden zijn.

Wij roepen U aan

- voor alle mensen die geen licht meer zien of kunnen zien
omdat ze ziek zijn en niet meer beter worden
omdat ze pijn lijden en weten dat dat niet minder wordt
omdat ze verdrietig zijn en geen uitweg zien
omdat hun medemensen lijden, en zij dus ook.

Wij roepen U aan

- voor slachtoffers en overlevenden van rampen en oorlogen.
- voor mensen die niet vrij zijn om te zeggen wat ze denken en geloven
- voor mensen die geknecht worden en onderdrukt vanwege godsdienst, door een ideologisch systeem door pure machtswellust van regeringsleiders.

Om dit alles roepen wij U aan,
want U bent de God bij wie vrijheid vóór alles gaat,
vrijheid in verbondenheid.

Houd uw belofte van bevrijding levend in ons,
opdat wij daar onze kracht en hoop uit mogen putten,
in heel onze veelkleurigheid en verscheidenheid.

Wees uw wereld nabij,
vandaag en alle dagen die komen.

God in de hemel, zie naar uw mensen,
wijs ons de weg van het leven.

Hoor ons bidden, ook als wij bidden met de woorden die Jezus ons
gegeven heeft:

Onze Vader...

Muziek - F.C. Mohrheim - Ein feste Burg ist unser Gott

Woorden van zegen:

Moge God ons zegenen met onrust
over gemakkelijke antwoorden,
halve waarheden en oppervlakkige relaties
zodat er diepgang is in onze harten

Moge God ons zegenen met boosheid
over onrechtvaardigheid, onderdrukking en uitbuiting van mensen

zodat we werken voor rechtvaardigheid, vrijheid en vrede
Moge God ons zegenen met tranen
die we plengen voor hen die lijden
door pijn, verstoting, honger en oorlog
zodat we onze handen zullen uitstrekken tot troost
En moge God ons zegenen met zoveel dwaasheid
dat we geloven
een verschil te kunnen maken in deze wereld
zodat we doen waarvan anderen zeggen
dat het onmogelijk is.

(een Franciscaner zegenbede)

Oecumenisch rooster:

I Koningen 19:9-18

Psalm 16

II Petrus 1:16-21

Marcus 9:2-10